

fundamentalment lo que hem augmentat són les unitats que treballen 24 hores.

Esto es el incremento de profesionales sanitarios desde el 2017. Hemos incrementado no solamente los profesionales de enfermería, médicos y profesionales del CICU.

Estos son los incrementos salariales de todos los profesionales, tanto de enfermería como médicos, etcétera, etcétera.

Esto es la unidad de SAMU con médico a lo largo de todo el año pasado. Como pueden ver ustedes en las barras amarillas, el 98%, por ejemplo, en diciembre iban con médico.

Y esto es la aplicación..., todas las unidades de emergencias –y acabo ya rápidamente– atienden, aproximadamente, dos mil avisos al día, de los cuales 727 son emergencias reales. Y gracias a la eficacia del personal del SAMU desde el año 2018, que incorporó lo que llamamos reanimación cardiaca básica, reanimación cardiopulmonar básica, instruida desde los coordinadores del SAMU, esto es el número de recuperaciones básicas que se hacen desde el año 2018. Los hemos incrementado casi prácticamente al doble, aunque la morbilidad sigue siendo elevada, solamente recuperamos el 8%.

En definitiva, yo considero que este gobierno..., y en los próximos meses objetivaremos una mejora sustancial, fundamentalmente de los recursos del SAMU a nivel de infraestructuras, abriremos la nueva localización. Y esas disminuciones que usted nos ha comentado a nivel de ropa, lavandería, etcétera, serán subsanadas inmediatamente. Y lo mismo la pertinencia de las duchas.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, conseller.

Següent pregunta, que formula l'il·lustre diputat Juan Carlos Caballero. (*Veus*)

Passarem a la següent pregunta, senyories. Pregunta que formula la il·lustre diputada Yaneth Giraldo i el diputat Tony Woodward. (*Veus*)

Les canviem, no patisca, que la posarem, no passa res.

Passarem ara a la pregunta de mesa ací en l'audiència jove que tenim, sobre les dificultats per emancipar-se de la joventut valenciana, que formula l'il·lustre diputat Tony Woodward.

Senyor Woodward, que estan escoltant-lo amb molta atenció per esta pregunta que va a formular vosté a l'honorable conseller d'economia.

El senyor Woodward Poch:

Muy bien.

Muchas gracias, señor presidente.

Señor *conseller*, volvemos. Decía que ya no volveríamos a confrontar ideas, pero volvemos a ello.

Mire, para los jóvenes del País Vasco y de Navarra, hoy es mucho más fácil emanciparse que para un alicantino, para un valenciano o para un castellanense. Y gracias fundamentalmente a tres aspectos. Uno, por el nivel de riqueza y desarrollo económico de estos territorios, por las medidas económicas de apoyo de sus gobiernos autonómicos, pero, sobre todo, gracias al apoyo del Partido Popular, del Partido Socialista y de Podemos a la renovación del cupo vasco y del concierto, tanto del País Vasco y Navarra, por la vía de urgencia, que se ha realizado esta mañana en el Congreso de los Diputados para los próximos cinco años. Nuestro sistema de financiación se debería haber actualizado en el 2014, en el 2019, y nada de nada. Pero el cupo vasco y el cupo navarro, bueno, pues ya lo han actualizado dos veces y nosotros seguimos votando en contra en Madrid, ustedes y nosotros, parece mentira que nos demos la mano en este tema.

Y yo le pregunto realmente ahora: ¿considera que las medidas impulsadas por su gobierno, el Botànic, en cuanto a la emancipación de nuestros jóvenes, están siendo eficaces, teniendo en cuenta todo esto que le he dicho?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Contestarà el conseller d'economia sobre esta pregunta que s'acaba de formular.

Quan vosté vullga, conseller.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Sí, moltes gràcies, president.

Senyoria, senyor Woodward, tornem a vore's, això que vosté deia que ja no ho faríem més.

I, mire, estic molt d'acord, l'emancipació, que és la pregunta que vosté fa respecte a la gent més jove, va lligada a moltíssims factors, però moltíssims. Mire, el tema del finançament és un, però jo parlaria també, per exemple, del PIB en indústria que té Navarra o el PIB en indústria que té el País Basc. D'ahí la importància de la reindustrialització, de la innovació, de la digitalització, de l'atracció d'inversions, que, al final, generen una ocupació més estable, de més qualitat. Vosté pregunta què hem fet durant tots estos anys, no? Si resulta que hem perdut més de sis punts del PIB en els darrers 25-30 anys. Això també és important, no? I per això és fonamental tindre polítiques públiques també dirigides a la formació, a la inserció, a la qualitat de l'ocupació juvenil, amb la millora de les condicions laborals i salarials.

I tot això s'ha de continuar complementant amb mesures que afavorisquen també l'accés a l'habitatge per a la

població jove, també un altre factor que este govern també està fent. I amb la necessitat bàsica de l'aprovació de la llei estatal de la vivenda, que sap que està ara tramitant-se, no? Hem vist que formen part del nostre compromís amb la joventut i estem en eixe camí. Este govern està en eixe camí i que no li càpia cap dubte que seguirem reindustrialitzant el País Valencià i demanant al govern central, mane qui mane, eixe finançament que faça factible l'emancipació dels nostres joves.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, conseller.

Continuarem amb la formulació de la pregunta, que haurà de formular l'il·lustre diputat Tony Woodward.

Quan vosté vullga, senyoria.

El senyor Woodward Poch:

Sí, gracias.

Sí, yo le he remarcado, en los tres puntos que le he dicho, o aspectos fundamentales, el tema de la riqueza de un territorio, en este caso el País Vasco y Navarra. Pero tenemos el Observatorio de Emancipación del Consejo de la Juventud de España y nos da unos datos que usted los ha puesto por encima, muy encima, pero realmente los jóvenes valencianos, que tenemos aquí arriba una representación de ellos, pues son los segundos que menos pueden emanciparse en España. Los datos son los datos.

Usted ha puesto el acento en varios problemas, y yo, la pregunta era, pues, qué había hecho el Consell de Botànic estos ocho años para mejorar esa emancipación de los jóvenes. Y, efectivamente, estaremos de acuerdo, el precio del alquiler de la vivienda para un joven en nuestro territorio es muy complicado. Y vemos lo que está haciendo.

Sí que es verdad que hay ayudas, pero estas ayudas o son insuficientes o no son excesivamente cuantiosas en número para que puedan llegar a todos esos jóvenes. Hace poco, más de 8.000 jóvenes valencianos se han quedado fuera del bono de alquiler por falta de presupuesto. Se han aprobado ayudas para dos años, y tal vez, el tema de las ayudas, podrían haber sido, pues, más gente durante un primer año y no la mitad de gente fuera del primer año. El empleo precario y sueldos bajos, eso sigue siendo una de las grandes debilidades de esta emancipación para nuestros jóvenes. El salario es insuficiente, la brecha salarial también es complicada. Hay un gran aumento de los gastos, el tema de la inflación. Hay un escaso número ahora ya de *ninis*, que ni estudiaban ni trabajaban, y ahora son ese incremento de los *sisis*, que sí que estudian, sí que trabajan, pero no llegan.

Me gustaría saber qué medidas tiene este Consell para realmente ayudar a nuestros jóvenes a emanciparse y no tener que esperar a los 40 años para salir de casa. Y los tiene aquí

delante, aquí arriba, para darles a ellos las respuestas y no dármelas a mí.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Doncs anem a escoltar la resposta del conseller a les qüestions sobre l'emancipació dels joves.

Quan vosté vullga.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Gràcies.

Senyor Woodward, senyoria, el primer àmbit en què sempre hem actuat és consolidar un treball digne i de qualitat. Vull dir, si hi ha feina, probablement l'emancipació puga ser molt més fàcil. I hem afavorit oportunitats laborals amb programes centrats en l'orientació per a la inserció del mercat de treball, amb cursos de formació per a la millora de les capacitats i qualificacions, plans específics de foment de l'ocupació dels joves en favor de la seua contractació indefinida. En aquest sentit, li diré que, en els darrers sis anys, prop de mig milió de joves han rebut accions d'inserció. A més, 43.300 joves es van beneficiar d'alguna mena d'ajuda a l'ocupació i 67.500 van rebre alguna acció formativa laboral. En total, més de 110.000 joves.

Hem concedit ajudes per import de més de 650 milions d'euros a programes d'ocupació juvenil. I humilment, i amb molt de camí per recórrer, els resultats de la política del Consell estan reflectint-se en l'ocupació juvenil. Tant és així que, amb el Botànic, tenim un 30% més de persones joves afiliades, és a dir, 67.000 persones més, i moltes més que en el conjunt d'Espanya, percentualment. Un 4% més d'actius i la taxa d'atur juvenil ha baixat un 13%.

No només ha crescut l'ocupació juvenil, també la qualitat del treball dels nostres joves i les nostres joves. Des de l'aplicació de la reforma laboral, els contractes indefinits entre els joves s'han multiplicat per sis, passant de 28.000 en 2021 a 168.000 en 2022. La pujada del Salari Mínim Interprofessional, malgrat el seu no, ha beneficiat especialment els treballadors joves. Aquestes actuacions són fonamentals per a actuar en l'àmbit de la redistribució, senyor Woodward, necessàries per a augmentar l'emancipació, perquè els joves esperen tenir una major estabilitat laboral i econòmica abans d'independitzar-se. I també cal actuar de forma decidida, com vosté també ha dit, en el dret a l'accés a la vivenda, tal com reclama el Consell de la Joventut d'Espanya, malgrat la seua oposició al projecte de llei estatal pel dret de l'habitatge per a facilitar l'accés i el cost de l'habitatge, ja siga en propietat o ja siga en lloguer, tal com està treballant la conselleria d'habitatge per tal d'ampliar el seu parc públic existent i prioritzant l'accés als més joves, a més de les ajudes al lloguer.

I això estem fent-ho a pesar de l'infrafinançament que patim. Si tinguérem la quota basca i navarresa, vosté hauria de hui

tindre molt clar que estos números serien 45.000 voltes millor i un percentatge molt més elevat dels nostres joves segur que hui estaria emancipat.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, conseller.

Senyories, passarem a la següent pregunta.

I esta presidència sempre ha sigut comprensiva en situacions que... En l'aplicació estricta del reglament, es diuen unes altres, però entenc el que ha passat. I, per tant, l'il·lustre diputat Juan Carlos Caballero formularà la pregunta de control al conseller d'economia.

Quan vosté...

El senyor Caballero Montañés:

Gracias, presidente.

Señor Climent, hay cosas que nunca cambian y una de ellas es la incompetencia de este gobierno. Y si no, que se lo digan, probablemente, a uno de los colectivos más castigados por ustedes durante estos años, el colectivo de autónomos. Un colectivo que arruinaron a golpe de cierres y de restricciones indiscriminadas para después prometerles subvenciones directas. Algunas dieron, de cuantía irrisoria, con requisitos absurdos, con plazos, a veces, inasumibles, que impedían y que dejaban fuera a muchos de ellos, pero algunas se concedieron. Y hubo autónomos que momentáneamente vieron la luz, pudieron tapar agujeros, pudieron pagar facturas, hasta que un gobierno, el más incompetente de la historia de la *comunitat*, les pidió que devolvieran las ayudas. Señorías, en plenas navidades y sin ningún tipo de compasión, miles de autónomos valencianos no recibieron la carta de los Reyes Magos, sino que recibieron una carta de embargo de Ximo Puig, la notificación por la que debían devolver las ayudas de emergencia por una sola razón: su clamorosa incompetencia.

Señor Climent, ¿qué le parece que Ximo Puig exija la devolución de ayudas de emergencia concedidas a los autónomos que peor lo estaban pasando? ¿Le parece razonable que ese reintegro se exija a los autónomos honrados trabajadores y no a los conseguidores imputados por fraude en subvenciones que se apellidan Puig Ferrer?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Contestarà el conseller a la qüestió que s'ha plantejat.

Quan vosté vullga, conseller.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Sí, moltes gràcies, president.

Senyor Caballero, vosté no canvia mai, diu sempre el mateix, açò pareix el «dia de la marmota». I si vosté ens tracta a nosaltres d'incompetents, pregunte's: nosaltres què som? Pregunte-s'ho. Perquè la veritat, des del meu punt de vista, no haurien d'haver governat en la vida. En la vida.

I li dic: este govern, a la pregunta que vosté fa, i vosté ho sap, dona molta importància a les pimes, als autònoms i a les treballadores i treballadors. Són essencials per a l'economia valenciana i per això els donem suport decidit i valent. I com a resultat, tenim més autònoms que abans i tenim més gent que mai amb treball.

I respecte a allò que vosté ha comentat, els diners públics s'han de gestionar amb rigor, cosa que vostés no han fet absolutament mai. I este govern, si fa alguna cosa, és això, gestionar-los amb rigor. I per això, si cal demanar que es tornen uns diners, serà perquè no han demanat com tocava l'ajuda o bàsicament perquè n'han tingut més d'una.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, conseller.

Continuarem escoltant la formulació de la pregunta.

Quan vosté vullga, senyoria.

El senyor Caballero Montañés:

Gracias, *president*.

Usted siempre me dice que utilizo el texto como pretexto, pero es que da la casualidad que mi texto y mi pretexto coinciden justamente con las conclusiones de los informes de auditoría de cumplimiento de legalidad de las ayudas del plan Resistir y del informe del *síndic* de Cuentas de auditoría de cumplimiento en materia de subvenciones de Labora. Usted hablaba de rigor. Fíjese qué rigor. El órgano concedente, ustedes, no ha comprobado si concurre la condición de empresas en crisis, ni ha solicitado la información necesaria que establece la Comisión Europea, ni se han verificado si las empresas que han obtenido subvención cumplen o no con lo establecido en las bases reguladoras. Oiga, señor *conseller*, ¿a usted esto le parece irrazonable? ¿A usted esto le parece rigor? ¿A usted le parece que esto es un trabajo serio desde la *conselleria*? No culpabilice a las empresas. Las chapuzas, señor Climent, los que no cumplen la legalidad, los incompetentes, son ustedes. Y por eso me gustaría saber, porque no lo tenemos claro, cuál es el criterio para exigir el reintegro de las subvenciones. Porque, claro, si el criterio es que no se pueden obtener, como ha dicho, dos subvenciones por el mismo objeto, ¿me puede explicar por qué no han iniciado el procedimiento de reintegro a las empresas del hermano del presidente de la Generalitat,